

شکاف فراآتلانتیک بر فراز خاورمیانه: آمریکا چگونه باید پاسخگو باشد؟

نویسنده: نایل گاردینر

مترجم: دکتر جعفر قامت

استادیار دانشگاه در رشته روابط بین الملل

جرج بوش، رئیس جمهور آمریکا در سخنرانی خود در ۲۴ ژوئن، اظهار داشت که «ایالات متحده دیگر خواهان به رسمیت شناختن رهبری یاسر عرفات در تلاشهای مربوط به صلح پایدار در مناقشه اعراب - اسرائیل نمی باشد.» وی سران فلسطینی را به جهت حمایت و عدم مخالفت با تروریسم محکوم کرد و از مردم فلسطین خواست تا رهبران جدیدی انتخاب کنند که با ترس و وحشت مصالحه نکنند. از دیدگاه دولت بوش، ریاست عرفات به عنوان رهبر مردم فلسطین یک شکست تاریخی بوده و ناامیدی گسترده ای در میان ائتلاف بین المللی به همراه آورده است.

به نظر بوش، مدیران فلسطینی عرفات

به جای پیشرفت صلح و رفرفرم اقتصادی از

خصوص پس از حوادث اکتبر که افکار عمومی سخت تر هم شده است. بدین ترتیب، هنوز اعتراض اعراب واکنش مشروع در قبال بی عدالتی تلقی نمی گردد، بلکه تهدیدی مرگبار برای امنیت اسرائیل، از سوی اقلیتی ناسپاس محسوب می شود و مجازات جمعی آنها نیز در همین راستا قرار می گیرد. در هر صورت می توان گفت که تردیدی وجود ندارد که سیمای «ستون پنجم» که توسط دولتهای جانشین اسرائیل نگهداری شده است، کاملاً دست نخورده باقی خواهد ماند.

سازمانها و فعالیتهای تروریستی حمایت کرده و یک محیط توأم با تضاد، ترس، ارعاب و فقر را دامن زده اند، به گونه ای که هیچ قانونی وجود نداشته و فساد محلی آشکار است. با این همه، سخنرانی رییس جمهور بوش همراه با گزارشهای طرحهای آمریکا جهت انجام فعالیتهای نظامی علیه عراق، مخالفتهای شدیدی را در اروپا موجب شده است. اعضای اتحادیه اروپا با رهبران روسیه و سازمان ملل در رد سیاست خاورمیانه بوش متعهد شدند، آنها بدون توجه به ارتباط عرفات با تروریسم، به اظهار این مطلب ادامه می دهند که اگر عرفات در انتخابات ریاست جمهوری در ژانویه به پیروزی برسد، به ارتباط با او ادامه خواهند داد. این واکنشها به سخنرانی بوش نمایانگر شکاف عمیق بین ایالات متحده و اعضای اتحادیه اروپا می باشد. اختلاف موجود بر سر مناقشه اعراب - اسرائیل، مخالفت بین آمریکا - اتحادیه اروپا بر سر مواردی چون دادگاه رسیدگی به جنایات بین المللی و دفاع موشکی را موجب گشته و سطح روابط حاکم را تا حد شرایط پس از جنگ جهانی دوم پایین آورده است.

بوش تلاش دارد تا اتحادیه اروپا را به مسکوت گذاشتن سرمایه گذاری مستقیم برای دولت فلسطین تا انجام انتخابات و تغییر احتمالی در رهبری فلسطین دعوت کند. سرمایه گذاریهای اتحادیه اروپا باید به کمکهای انسان دوستانه موسسه غیردولتی اختصاص یابد تا به جهان بفهماند که این از مردم فلسطین و نه دولت و رهبری حمایت می کند. ایالات متحده باید خواستار تشکیل یک کمیسیون رسیدگی شود تا این ادعا را که کمکهای اتحادیه اروپا در راستای کمک به گروههای تروریستی فلسطین صرف شده است، پس بگیرد.

بوش باید به منزوی کردن عرفات و حمایت از نخست وزیر اسرائیل، آریل شارون، در زمینه تلاشهای وی در جلوگیری از بمب گذاریهای انتحاری توسط نظامیان فلسطینی تداوم بخشید. از نظر بوش، افزایش بمب گذاریهای شهادت طلبانه اخیر در خاورمیانه، ناتوانی عرفات و عدم صداقت وی را در برقراری یک راه حل مصالحه آمیز برای مناقشه آشکار می سازد. البته با توجه به رابطه میان آمریکا و انگلیس صحبت از اختلاف نظر بوش و بلر در مورد فلسطین

مبالغه آمیز است. بدون شک در همان هنگام که اختلافهای سیاسی بین دو رهبر وجود دارد، نقاط مشترکی در زمینه سوالات مربوط به خاورمیانه نیز به چشم می خورد. آمریکا باید در برابر اظهارات اروپایی ها جهت برقراری یک نیروی حافظ صلح بین المللی در کرانه باختری مقاومت کند. چنین نیرویی احتمالاً به تنشها دامن خواهد زد و اگر توسط کشورهای اروپایی حامی فلسطین مجهز شود، ناخشنودی اسرائیل را موجب خواهد گشت و به طور جدی از تلاشهای اسرائیل جهت فرو نشانیدن تروریسم جلوگیری خواهد کرد.

سیاست آمریکا در قبال عرفات و عراق

از دیدگاه دولت بوش، یاسر عرفات به عنوان رهبر مردم فلسطین یک شکست تاریخی و یک ناامیدی عمده برای جامعه بین المللی بوده است و به جای پیشرفت صلح و انجام رفرم اقتصادی به سازمانهای تروریستی یاری رسانده است. از نظر آمریکا دولت خودگردان عرفات از سازمانهای تروریستی حمایت کرده و اقدامات آن فضایی از رعب و وحشت، اغتشاش و فقر را به وجود

آورده است، به گونه ای که نقش قانون کم اثر بوه و فساد در آن به اوج رسیده است. آمریکا مدعی است اطلاعات موثقی در دست دارد که حاکی از کمک ۲۰ هزار دلاری عرفات به تشکیلات شهدای الاقصی بخشی از جنبش فتاح است که توسط خود عرفات تاسیس شده و همین امر به رسمیت شناختن وی به عنوان رهبر فلسطین را از دیدگاه آمریکایی ها غیر ممکن می سازد.

کاخ سفید تاکید کرده است که در صورت عدم تغییر در رهبری فلسطین و یک شروع تازه برای مردم فلسطین شانس خیلی کمی در پیشرفت واقعی جهت تشکیل یک دولت دموکراتیک فلسطینی وجود دارد.

بوش در سخنرانی ۲۴ ژوئن خود خاطر نشان کرد که «یک دولت فلسطینی نه با ارباب و ترور، بلکه با انجام رفرم حاصل می شود و رفرم باید فراتر از یک تغییر نمایی یا تلاش پنهان جهت حفظ وضعیت موجود باشد. رفرم واقعی نیازمند بنیان گذاری اقتصادی و سیاسی کلی براساس دموکراسی، اقتصاد بازار آزاد و تلاش علیه تروریسم خواهد بود.»

جایگاه انگلیس

به علت اینکه انگلستان متحد اصلی آمریکا در جنگ بین المللی علیه تروریسم به شمار می رود، سیاست خاورمیانه ای آن از اهمیت ویژه ای برای سیاستمداران آمریکا برخوردار است. نخست وزیر انگلیس از جلوداران حمایت از دولت بوش در مبارزه با تهدید امنیت جهانی در رابطه با گسترش ضرابخانه سلاحهای کشتار جمعی صدام بوده است، تونی بلر تصریح کرده است که وی به انجام عملیات بازدارنده علیه برنامه های تسلیحاتی صدام معتقد بوده است. با وجود این، شواهدی وجود دارد که رابطه ویژه آنگلو-آمریکایی شروع به زوال گراییده است. برخی تحلیلگران پیش بینی می کنند که هم دستی و شراکت نزدیک پس از واقعه ۱۱ سپتامبر بین آمریکا و انگلیس در رابطه با مسئله فلسطین از هم خواهد پاشید و شکاف در اتحاد موجود پیامدهای جدی در زمینه گسترش جنگ با تروریسم به ویژه عملیات نظامی برنامه ریزی شده علیه عراق به همراه خواهد داشت.

با وجود این، صحبت از اختلاف بوش - بلر در زمینه اتهامات مربوط به فلسطینیان

اغراق آمیز است. بی شک اختلافاتی در سیاستهای بین دور رهبر به ویژه در زمینه مخالفت با آمریکا و مخالفت با اسرائیل از جانب بعضی سیاستگذاران حزب کارگر مطرح گردیده است، ولی یک زمینه عمده مشترک در مورد خلیج فارس وجود دارد. به همین منوال، تونی بلر تصریح کرد که «بریتانیا آماده است تا به مذاکرات با یاسر عرفات ادامه دهد و در صورت پیروزی وی در انتخابات آتی ریاست وی را به رسمیت بشناسد.» همچنین وی بر این باور است که تغییر در رهبری فلسطین بهترین راه حل برای آینده فلسطین خواهد بود. مایک ابراین، وزیر امور خارجه بریتانیا، یک روز پس از سخنرانی خاورمیانه ای بوش روانه رام الله شد تا به عرفات پیغام دهد که انجام رفرم قبل از هرگونه پیشرفتی ضروری به نظر می رسد. ابراین پس از مذاکرات خاطر نشان کرد که «بریتانیا درصدد فراهم آوردن شرایطی است که نماینده های دیگر بتوانند با کسانی که ما سروکار داریم مانند یاسر عرفات مذاکره کنند.»

از سوی دیگر، برای آمریکا و دولت فلسطین بسیار مهم است که روشن شود

دولت آمریکا چه می گوید و چه نمی گوید. می باشد. از دیدگاه رومانو پرودی، رییس دولت آمریکا نمی گوید فلسطینیان می توانند دولت خود را انتخاب کنند که صلح طلب نباشد، اما ادامه مذاکرات بسیار مشکل خواهد بود. در مورد انگلستان گفتنی است محکوم کردن اسرائیل از سوی این دولت در مقایسه با دیگر کشورهای اروپایی بیشتر زبانی بوده است. انگلیس به قطعنامه های سازمان ملل در محکومیت اسرائیل جهت کشتار جمعی فلسطینی ها رای مخالفت داده است. این قطعنامه که از جانب کشورهای اتحادیه اروپا مانند فرانسه، بلژیک، اسپانیا، پرتغال و سوئد حمایت می شد، از سوی دولت بریتانیا رد شد؛ زیرا آن را نامتوازن و فاقد اثر کافی علیه تروریسم دانست.

برگزینند.»

بلافاصله پس از سخنرانی بوش، شیراک، وزیر امور خارجه جدید خود، دومینینگ دی ویلپین را روانه رام الله کرد تا با عرفات ملاقات کرده و همراهی همیشگی خود را با مردم فلسطین نشان دهد. برای ایالات متحده، مسئله این نیست که از یک رهبر فلسطینی جدید که به شیوه دموکراتیک انتخاب شده حمایت کند، بلکه مسئله تداوم

مخالفت اروپاییان

از دیدگاه اتحادیه اروپا مناقشه اسرائیلی - فلسطینی از اهمیت زیادی برخوردار است. دیدگاه اغلب رهبران اروپایی نشان دهنده تحلیل آنها به ادامه همکاری با عرفات به عنوان رییس دولت فلسطین و یاسر عرفات در آستانه انتخابات ماه ژانویه

یک صلح بلندمدت بدون رهبری است که با قدرت تروریسم را رد می‌کند. روسیه به همراه فرانسه به دنبال تشکیل یک کنفرانس بین‌المللی برای دستیابی به حل مسئله سیاسی خاورمیانه بوده است. موضع روسیه و اروپا از سوی کوفی عنان، دبیرکل سازمان ملل، پشتیبانی می‌شود. وی تصریح کرد که «سازمان ملل همچنان عرفات را به رسمیت می‌شناسد و تا اخذ تصمیم نهایی از فلسطینیان به همکاری با وی ادامه خواهد داد.» در حالی که اتحادیه اروپا و دولتهای مستقل اروپایی از تویخ عرفات به علت ناکامی وی در توقف بمب‌گذاریهای انتحاری سرباز می‌زنند، از محکوم کردن صریح اسرائیل به علت حمله و تعدی به کرانه باختری و نوار غزه نیز خودداری می‌کند. سیاستمداران اروپایی اغلب از آریل شارون و کابینه وی به عنوان شیاطین غصب‌کننده و از عرفات و دولت فلسطینی به عنوان جنگجویان آزادی خواه یاد می‌کنند.

نوربرت بلوم، وزیر کار سابق هلموت کهل، شارون و کابینه وی را به ادامه یک جنگ نابودکننده محکوم کرده بود. بسیاری از کشورهای اروپایی شارون و بوش را به

عنوان مانعی در تحقق صلح به شمار می‌آورند. سیاستمداران به کنایه شارون را به عنوان یک قلدر متکبر که دست نشانده آمریکا است (و یا برعکس) معرفی می‌کنند. به عنوان مثال، عضو ایرلندی و برجسته پارلمان اروپا (John Cushman) تصریح کرد: مایه تاسف است که شارون با رفتار تروریستی خود به عنوان نخست‌وزیر اسرائیل برگزیده شده است. این امر ریشه مشکلات موجود در منطقه به حساب می‌آید. موضع جانبداران اتحادیه اروپا علیه اسرائیل در استراسبورگ توهین آمیز و ناخوشایند و برخلاف ادعای آنان به عنوان یک ناظر دو جانبه و بی‌طرف بوده است و مذاکرات در این موارد از نظر دنیل حنان انگلیسی کاملاً بی‌ارزش بوده و با طرفداری از فلسطینیان و ابراز نارضایتی از کسانی که در طرفداری از اسرائیل سخنانی کردند همراه بوده است. وی به شرح مذاکراتی که در ماه آوریل صورت گرفت پرداخته، و می‌گوید: «سخنرانی تعداد معدودی که به مسئله تروریسم فلسطینی پرداختند با سکوت آهنین شنیده شد، در حالی که حمله به اسرائیل با شور و شوق فراوان از سوی اغلب حاضران همراه شد.» در

یک نمایش توهین آمیز به دولت شارون، پارلمانهای اروپایی با تعداد رای ۲۶۹ موافق در برابر ۲۰۸ مخالف به تعلیق روابط سیاسی و اقتصادی با اسرائیل رای دادند و اتحادیه اروپا را ترغیب کردند تا در ماموریت‌های حافظ صلح سازمان ملل در خاورمیانه شرکت کند. وزیرای خارجه اتحادیه اروپا شامل بریتانیا، آلمان و هلند با اختلاف اندک در قبال مخالفت اسپانیا، بلژیک به تحمیل تحریم نظامی علیه اسرائیل رای دادند. همچنین در ماههای اخیر پارلمان انگلیس شاهد انتقادهای خشمگینانه ای علیه اسرائیل، به ویژه از جانب اعضای حزب کارگر بوده است. یکی از شدیدترین حملات از سوی

دلایل موضع گیری ضداسرائیلی اروپا

دلایل کلیدی مهم متعددی وجود دارد که نشان می دهد چرا اروپا سردمدار انتقاد بین المللی علیه اسرائیل می باشد:

ترس فزاینده از اسلام گرایی در داخل

مرزهای اروپایی

به طور ویژه سیاستمداران اروپایی که از رای دهندگان مسلمان زیادی در کشور خود برخوردار می باشند، خواهان اهانت به مسلمانان نیستند. حدود ۱۰ میلیون مسلمان در اروپای غربی زندگی می کند، شامل ۴/۵ میلیون در فرانسه که حدود ۴ درصد از جمعیت اروپا را تشکیل می دهد. اروپا همچنان به پایگاه امنی برای

جرالد کافمن، یکی از اعضای امنیتی سابق حزب کارگر، صورت گرفت که شارون را آدمکش حزب راستی و جنایتکار جنگی خواند. در یک سخنرانی تند در مجلس عوام کافمن خاطر نشان کرد: «ما باید از خود پیرسیم چرا جوانان فلسطینی، مردان و زنان تصمیم می گیرند که خود را تبدیل به بمبهای انسانی کنند.» زمان آن رسیده تا به شارون یادآوری کنیم که ستاره داوود متعلق به تمام یهودیان است و نه تنها دولت تنفرآور وی، بلکه

گروه‌های خیریه فلسطینی که دارای روابط نزدیکی با جنبش‌های تروریستی چون حماس می‌باشند، تبدیل شده است. چنین مؤسسه‌های خیریه‌ای با معافیت در اغلب شهرهای اروپایی فعالیت می‌کنند. اخیراً بروکسل یکی از پایگاه‌های جدید القاعده و برای حمله‌های تروریستی توسط اسلام‌گرایان افراطی شناخته می‌شود. خشونت ضد اسلامی در حال گسترش بوده و در فرانسه و بلژیک که دارای بیشترین جمعیت یهودی (حدود ۷۰۰ هزار نفر) می‌باشد، ۳۰۰ حمله ضد سامی گزارش شده و چندین کنیسه نیز در بروکسل، مارسلی و استراسبورگ به آتش کشیده شده است.

خشم و انزجار علیه ایالات متحده

بسیاری از واکنش‌های ضد اسراییلی که در اروپا از سوی سیاستمداران و بوروکرات‌ها و توأم با خشم و انزجار عمیق از آمریکا و گسترش نیروی بین‌المللی آن اظهار می‌شود. اسراییل در نظر بسیاری از چپ‌گرایان اروپایی به عنوان دست‌نشانده آمریکا و آنچه به تفکر امپریالیستی آمریکا تعبیر می‌گردد، مد نظر گرفته می‌شود.

عضو کمیسیون روابط خارجی

اتحادیه اروپا: EU کریستوفر پاتن، که حملات و انتقادهای EU علیه واکنش نظامی ایالات متحده علیه عراق را رهبری و هدایت کرده است، در ردیف اولین منتقدان سیاست‌های اسراییل در اروپا می‌باشد. وی در مصاحبه با BBC پاتن، شارون را به ایجاد «دور باطل» در خاورمیانه متهم کرد که نتیجه آن دور باطل، پیس‌دایش «مکتب برگ» در منطقه بوده است. در حالی که پاتن عملیات تروریست‌های فلسطینی را محکوم می‌کند، به این نکته نیز اشاره دارد که «مسئله مهم آن است که زمینه‌های سیاسی این عمل جوانان فلسطینی که با بستن بمب به خود برای به قتل رساندن مردان و زنان جوان دیگر اقدام می‌کنند، شناخته و درک شود.» بسیاری از هم‌فکران پاتن در این موضوع که اسراییل از جنگ علیه تروریسم به بهترین نحو سوء استفاده کرده است، اتحاد نظر دارند. آنها معتقدند که اسراییل به بهانه مبارزه با تروریست‌های شهادت طلب فلسطینی حاکمیت فلسطینی‌ها را بر سرزمین‌های خود نادیده می‌گیرند، در حالی که این دو مطلب کاملاً مجزا از یکدیگرند. به این ترتیب، همان

رسانه های جمعی انگلستان واکنش شدیدی را برانگیخته بود. جک استراو، وزیر امور خارجه انگلستان، در مصاحبه با تایمز و در دفاع از خانم بلر، به این صورت گفته های خانم بلر را تصحیح کرد که «هنگامی که این جوانان به سوی مرگ می روند، نوعی حس دلسوزی و هم دردی را می توان با آنها در درون احساس کرد؛ چرا که می توان فهمید این جوانان از یک سو تا چه حد ناامید بوده و از سوی دیگر در انتخاب این راه دچار اشتباه شده اند.»

این هم دردی کشورهای اروپایی با جوانان فلسطینی، نشان دهنده خطری است که در واکنش های متقابل دو طرف، یعنی جوانان فلسطینی و نیروهای نظامی اسرائیل در پاسخ به حملات یکدیگر وجود دارد.

برایان ایون، عضو مجلس عوام انگلیس با اشاره به تصمیم دولت در اعطای گواهینامه (مدرک) صادرات قطعات انگلیسی به کار رفته در جنگنده های F-16 آمریکایی به اسرائیل به اعضای مجلس در این مورد این طور اظهار نظر کرد: «من در مورد کمکها و تحریکات آمریکا در حمله به فلسطینی ها و همچنین سیاستها و برخورد دولت انگلستان

طور که پاتن در یکی از مصاحبه های خود اشاره کرده، هدف اسرائیل، نابود کردن حاکمیت شبه خودمختار فلسطینیان بر سرزمینهای خود است.»

پاتن به هیچ وجه تنها فردی در اروپا نیست که مسئول اصلی حملات تروریستی فلسطینی ها را اسرائیل می داند. بسیاری از مجامع سیاسی لیبرال اروپایی در این موضوع اشتراک نظر دارند که دلیل اصلی واکنش های شدید خشن در بین مردم مظلوم و ستم دیده اراضی اشغالی، سیاستهای خشونت طلبانه اسرائیل می باشد. جری بلر، همسر نخست وزیر انگلستان، پس از شرکت در یک مجلس خیریه که برای کمک رسانی به مردم فلسطین ترتیب داده شده بود، به خاطر گفته های خود مجبور به عذرخواهی شد. «تا وقتی که جوانان به جز بستن بمب به خود و منفجر کردن خود و دیگران، هیچ امیدی به زندگی نداشته باشند، هیچ پیشرفت و تغییر مثبتی در این روند پیش نخواهد آمد» این اظهار نظرها مدتی بعد از عملیات تروریستی یک فلسطینی که با انفجار بمب ۱۹ نفر را در اتوبوس به قتل رساند، اعلام شد. این عملیات تروریستی در

در مورد فلسطینی‌ها بسیار متأسفم. آنها همواره از جوانان فلسطینی و حرکات آنها به عنوان تروریسم یاد می‌کنند، در صورتی که فلسطینی‌ها تنها عامل ایجاد تروریسم در منطقه نیستند. من باید بر این نکته تأکید کنم که آریل شارون و نیروی دفاعی تحت امر او به طور کاملاً مساوی در ایجاد وحشت و ترور در منطقه مسئول هستند.»

در کشورهای اروپایی، مسئله فلسطین در حقیقت مسئله استعمار ظلمی است که یک قدرت استعماری در زمینه‌های اقتصادی، سیاسی و نژادی بر یک ملت تحمیل کرده است. بر این اساس بسیاری از روشنفکران و سیاستمداران اروپایی به نوعی سعی کرده‌اند بین مسئله فلسطین و موارد مشابه نظیر آپارتاید در آفریقای جنوبی تشابهی یافته و براساس تجربیات به دست آمده در آن موارد مشابه راه حل برای برطرف کردن مشکل فلسطین ارائه کنند. «یان بردما»، نویسنده انگلیسی در مجله گاردین، نظرات انتقادی جناح چپ در مورد اسرائیل ارائه کرده است. برای جناح چپ، فلسطین در همان راهی که کشورهای مانند ویتنام، شیلی و آفریقای جنوبی در برابر دنیای

سرمایه داری طی کردند، قدم گذاشته است. در مقایسه با آفریقای جنوبی، هتک حرمت و خشونت در فلسطین بسیار ساده‌تر بروز می‌کند، چنان که در این مورد یک دولت دست راستی محافظه کار که توسط ایالات متحده پشتیبانی می‌شود، به مردمی که در دنیای متمدن قرن ۲۱ زندگی می‌کنند، ظلم می‌کند. در حالی که سرزمین این مردم اشغال شده و این موضوع خاطرات استعمار قدیم را در اذهان زنده می‌کند.

کمک‌های مالی اروپا به دولت فلسطین

فراخوانی رییس جمهور بوش برای برکناری یاسر عرفات به تمرکز در زمینه برنامه‌های مالی اتحادیه اروپا در قبال دولت فلسطین و یافتن رابطه‌هایی بین سازمانهای تروریستی و دولت فلسطین کمک شایان توجهی کرد. بانک جهانی خاطر نشان کرد که هزینه خسارت وارده از سوی اسرائیلی‌ها به فلسطینیان در حین عملیات نظامی اخیر حدود ۸۰۰ - ۶۰۰ میلیون دلار برآورد می‌شود. مطابق اسناد کمیسیون اداری اروپا، اتحادیه اروپا ماهانه مبلغ ۹۵ میلیون یورو به دولت فلسطین کمک می‌کند و از

سال ۱۹۹۳ مبلغ ۱۰۴ میلیارد یورو به دولت فلسطین پرداخت کرده است. بسیاری از روزنامه‌های اروپایی تخمین می‌زنند که مبالغ واقعی کمکها بسیار بیشتر از این مقادیر باشد. فایننشال تایمز مبلغ کمکهای اتحادیه اروپا به دولت فلسطین از سال ۲۰۰۰-۱۹۹۴ را حدود ۳,۳۶ میلیارد دلار تخمین زده است، در حالی که در این مدت کشورهای اروپایی فساد کارخانه‌های سلاحهای ممنوعه و تعرضات نیروهای نظامی به حقوق بشر را نادیده گرفته‌اند. علاوه بر کمکهای ماهانه به دولت فلسطین، اخیراً اتحادیه اروپا تصمیم گرفت تا یک کمک ۲۶۰ میلیون یورویی را به زندانیان فلسطینی که در مراکز توقیف اسرائیل در بند می‌باشند، اهدا کند. این کمک قانونی بخشی از اقدامات دموکراتیک و انسان دوستانه اروپا جهت یاری به فلسطینی‌هایی است که در بازجوییهای انجام شده توسط ارتش و سرویس سری اسرائیل شکنجه شده یا با آنان بدرفتاری شده است، اتحادیه اروپا به استمرار کمکهای مالی به فلسطینیان تا سال ۲۰۰۳ میلادی معتقد است. اهداف اصلی حمایت‌های مالی اتحادیه اروپا، تخفیف

